

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben hazhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
fél évre 2 frt,
negyed évre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

a „KÖZÉRDEK” XI. évfolyamára.

Közéletünk erős küzdelmei között folyt le az elmúlt évtized, mely küzdelmekből a „Közérdek” is mindég kinyerte a maga részét azon korlátok körében is, mely egy vidéki hetilap elé szabva van.

Nagy és nevezetes érdekeink vannak a társadalmi, közigazgatási és közgazdasági téren, melyeket fejleszteni, védeni, vagy támogatni kell e vármegye területén s melyeknek önzetlen szolgálata képezte és fogja képezni jövőre is feladatunkat. De ezenkívül meglepéssel mutathatunk azon törekvésre is, melyet vármegyénk s egyes városaink multjának felderítése körül a „Közérdek” teljesített, torrársul szolgálható gazdag adatokat kívánván összegyűjteni vármegyénk egykor megirandó történetéhez.

Anyagi áldozattal jár e lap fenntartása, mely tárva áll mindenkinek pártkülömbőség nélkül, ki vármegyénk és városaink szellemi és anyagi előhaladásának önzetlen barátja és tevékenységével, eszméivel közrehatni kíván. Eppen azért kérjük az anyagi támogatást s a szellemi közreműködést egyaránt hazafias közönségunktől a jövőre is.

A „Közérdek” szerkesztősége:

Dr. Magyar Károly. Török Bertalan.

A „Közérdek” előfizetési ára:

egy évre 4 frt.
fél évre 2 frt.
negyed évre 1 frt.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalhoz küldendők.

Wokál János, kiadó.

Képviselő választási előkészületek.

Folyó hó 15-én d. e. 11 órára a rendkívüli megyei bizottsági közgyűlés össze van hívva, melynek egyetlen, de nagy jelentőségű tárgya az új országgyűlés összehívása ügyében kibocsátott legkegyelmesebb királyi feirat kihirdetése és az ennek alapján szükséges intézkedésre vonatkozó határozat lesz.

A központi választmány f. hó 16-án d. e. 10 órakor tartja gyűlését, ekkor lesz elhatározva, hogy mikor legyen a képviselő választás, kik legyenek a választási elnökök, helyettes elnökök és jegyzők, minő sorrendben szavazzanak a községek, szóval a választásra vonatkozólag minden intézkedés ekkor tétetik meg. Eddig a választás idejére nézve azt az általános ohajtást hallottuk, hogy az a választási határidőül kitűzött 10 nap elején t. i. január 28-án legyen, mivel az igen természetes izgalmakat hosszabb időig fejlődni hagyni a téli időjárásra való tekintettel, nem tanácsos.

Követőválasztási mozgalmak megyénkben.

1. Marosújvári választó kerület. Eddig b. Kemény Endre az egyedüli jelölt autonomista programmal — pártönkivüli.

2. Nagyenyedi választó kerület. Miután b. Splényi Henrik szabadelvű párti hirszerint visszalépett a jelöltségtől, a választási mérkőzés gr. Bethlen Bálint nemzeti párti és b. Kemény Géza pártönkivüli, autonomista jelöltek között lesz, még pedig előreláthatólag meglehetősen hevesességgel. B. Splényi visszalépésének hírére a párt tagjai megosztottak s ebből kifolyólag a mint beszéltek, azt a valóltan hirt indították meg a gróf Bethlen korteseti, hogy b. Splényi után b. Kemény Géza is visszalép, a mi természetesen nem áll, sőt miután b. Kemény híveinek száma napról-napra szaporodik és megválasztását a szabadelvű kormánypart részéről is a jelenlegi körülmények között szívesen látják, pártja bizalom-

mal néz a választás kedvező eredménye elé; programbeszédeit N.-Egyeden 12-én, Tóvisen 14-én fogja megtartani s azután a kerület egyik főhelyét Balázsfalvát fogja felkeresni.

Gróf Bethlen Bálint a nemzeti párt jelöltje f. hó 10-én vasárnap d. u. 3 órakor, a Nemzeti szálloda nagytermében tartja meg programbeszédét. Ez alkalomra a nemzeti és 48-as párt több vezérérffiai vája az intéző bizottság s egyszersmind fákyás zenét és vacsorát is rendez.

3. Alvinczi választó kerület, Eddig Zeyk Dániel az egyedüli jelölt pártönkivüli, autonomista programmal. Hir szerint a nemzeti párt itt is mozgalmat indít.

4. M.-igeni választó kerület. Hir szerint jelölt: b. Huszár Károly szabadelvű. B. Kemény Géza, a kerület eddigi képviselője, beszámoló beszédét f. hó 15-én és 16-án fogja megtartani M.-Igenben és Zalathánán.

Vizakna. Egyedüli jelölt: Tisza István szabadelvű párti.

Gyulafehérvár. Egyedüli jelölt: Mohay Sándor szabadelvű párti.

Ábrudbánya. Egyedüli jelölt: Lukács László szabadelvű párti.

Meghívó.

Báró Kemény Géza a nagy-nyedi választó kerületbeli pártönkivüli országos-képviselőjelölt program beszédét Nagyenyeden f. január hó 12-én d. e. 11 órakor a vármegyeház gyűlés termében fogja megtartani, melyre a párt tagjait tisztelettel meghívja A PÁRT BIZOTTSÁG.

Báró Kemény Géza a nagy-nyedi választó kerületbeli pártönkivüli országos-képviselő jelölt, programbeszédét Tóvisen f. január hó 14-én d. e. 11 órakor Löwe Samuel vendéglője nagytermében fogja megtartani, melyre a párt tagjait tisztelettel meghívja a PÁRTBIZOTTSÁG.

Megyénk nevezetesebb halottai 1891-ben.

Ha szemlét tartunk a mult év halottai felett fájdalmasan kell meggyözdönnünk, hogy vesztéseink ez évben is jelentékenyek voltak, s hogy sokan dőltek ki a közélet különböző terein küzdő harcok közül, oly korban midőn még sok ideig sok jó szolgálatot tehettek

TÁRCZA.

Kendőzés.

(Angolból.)

A kendőző szerek alkalmazása nagyon régi. Nini-vében szokás volt az arebőret tajtkövel lesikálni, kisimítani s aztán valami fehér kenőccsel bemázolni. A bibliában is gyakran van említés téve a kendőzésről. Így meg van írva: „midőn Jehu Izrael felé indult s Jezabel ezt megtudta, kifestetette arcát, haját felékesítette és kinézett az ablakon.” Athénében a nők fehér és piros festéket használtak s erre az ólomfehért és a cinobert alkalmazták. Ovid egy helyen arról panaszkodik, hogy az előkelőség megkivánja, hogy minden nő, ki szeretettni ohajt, halvány legyen. A rómaiaktól átvették a gallok és germánok. Későbbi századokban oly annyira elterjedtek a kendőző és szépítő szerek, hogy számuk több százra tehető. 1779-ben szükségesnek látták a következő törvényjavaslatot terjeszteni az angol parlament elé: „minden nőtsemély, legyen bármely koru, rangu vagy sorsu, hajadon vagy özvegy, ki ezen törvény kelte után Ő Felsége valamelyik férfi alattvalóját áruló vagy csalárd módon, kendőzés, kenés-fenés, szépítőviz, műfogak, álhaj, fűző váll, abroncsszoknya, magás sarku cipő, vagy kitömött cipő segélyével házasságkötésre csábit, azon büntetésben részesül, melylyel a törvény a varázslást sújtja és az ily házasság, ha a nőtsemély hibásnak bizonyulna, érvénytelennek és semmisnek nyilvánítassék.” Egy komoly statisztikus kiszámította, hogy azon összeggel, melyet az amerikai asszonyok és leányok évenként arcuk szépítésére költenek, 37 ezer házat lehetne díszesen kifesteni, 200 frtot számítva egy házra.

A mű-lelkész.

A B-i igazhívó egyház községekben nagy volt a forrongás. Az öreg tiszteletes, ki 40 év óta hű pásztor volt nyájának, oda hagyta a szóséket. Mikor a jó öreg szolgáltni kezdett, B. csak nyomorgó kis telepítvény volt, az ő szemei előtt fejlődött jómódu zsbongó mezővárossá. A létrejött anyagi változással megfelelő szellemi átalakulás ment végbe a hívek gondolkodás módjában is, ugy véltek, hogy az egyszerű magyarázat, melylyel lelkészs az isteni igazságokat fjtögette igen csendes és aluszakony s nem talál az őket sarkaló előre törekvés szellemével. Elismerték papjuk jellemességét s keresztény alázatoságát, de ugy találták, hogy papi tudománya nem áll eléggé a kor színvonalán. Eleinte csak kevesen zugolodtak, de az elégtelenség mint valami ragály mind szélesebb körökre terjedt, hová tovább mind hatalmasabb lett; míg végre csak egy megoldás lehetett célra vezető, — hogy az öreg álljon félre s adjon helyett egy fiatalabb s képzetebb lelkésznek.

Az első lépés erre meg is történt, az öreg lelkész megtartotta bucsuzóját, és a papi állás türesedésbe jött. De a második lépés már nem volt ily könnyű. Csaknem egy szívvél lélekkel akarták, hogy az öreg pap lépjen vissza, de mikor utódját kellett megválasztani, nagy volt a vélemények szétágazása. A hitközségbeli hölgyek egyhangu ohajtása az volt, hogy az új pap legyen szép és nőtelen. Ellenben a férfiak, ha hajlandók is voltak ennyiben tekintettel lenni a gyengébb nem gyaróságára, de ép oly határozottan megkivánták a maguk részéről, hogy az új pap fényes elméleti tehetségekkel is meglegyen áldva. Szóval nem kisebb személy nyerte volna meg mindkét félnek a tetszését mint egy Nagy Péter, ha az Adonís szépségével bir vala.

A választó bizottság helyzete épen nem volt irigylésre méltó. Ezen érdemes uraságok t. i. Szabó, Radó és Damó esperest urak mindent lehető megtettek az ohajtott eredmény biztosítására. Sűrűn leveleztek számos hírneves lelkésszel, több alkalommal megfordultak a közeli városokban, de mind ez nem vezetett gyakorlati eredményre.

Azon papok, kikre áhítottak, hajlandók lettek volna engedni a meghívásnak, de mikor megtudták a gyenge fizetést azonnal elutasították a választást. Másfelől ugy találták, hogy a vállalkozni hajlandók épen nem tük meg a kívánt mértéket. Végre midőn rendes utón módon nem tudták a kívánt magasabb fizetést biztosítani, a három esperest merész lépésre határozta magát. Elmésen szövegzett hirdetést tettek közzé egyik előkelőbb egyházi lapban, s lesték az eredményt. Nem sokáig kellett várnokniok.

Tíz nap mulva idegen ur szállt ki a gyorsvonatról a B-i állomáson, s a városi omnibuson az első vendégülbe vitette magát. Nyomban követte podgyásza, egy szokatlan formájú nagy, rézkötésű bőrs láda. — Midőn bejegyzés végeit a kapus rekeszében jelentkezett, kitünt hogy 40 év körüli férfi. Lakatos János néven iratta be magát, s a kapussal folytatott rövid értekezés után, mely azzal végződött, hogy egy kis fiu titkos megbízással elindult, felvezették a 16 számú szobába, hová előzőleg podgyaszát is behordták.

Egy ideig tompa kalapálás zaja hangzott, az idegen szobájából, azután elesendesült minden.

Fél óra mulva halk kopogtatás a 16 os számú szoba ajtaján jelző Szabó, Radó és Damó esperest urak megérkezett. Az idegen zajtalan udvariassággal fogadta s ülésel kínálta meg ez urakat.

(Folyt. köv.)

Lapunkat mindenik t. előfizetőnek s barátainak megküldjük; azokat, kik az első számot nem küldik vissza, vagy külön nem értesítenek, előfizetőnek tekintjük.

volna a közügynek, a kiknek korai kimulta pótolhatatlan veszteség hátra maradt családjukra nézve. Csak kettő volt közülök megközelítőleg oly korban, mikor a természet megmáshíthatatlan örök törvényei szerint földi pályánk véget ér. Ime nevezetesebb halottaink névkora időszaki sorrendben.

1. Miksa Miklós, nyugalmazott megyei pénztárnok, a Ferencz József rend lovagja, 83 éves korában a megújult év első napján hunyta örök álomra szeméit. Feledhetlen jellemű tisztviselő s buzgó hazafi volt.

2. É. Ujvári Sándor maros-ujvári gyógyszerész, a maros-ujvári jóhírű gyógyszerész alapítója s értelmes vezetője, meghalt január hó 10-én, 58 éves korában.

3. Juchó Ferencz, sóbánya hivatali főnök a Ferencz József rend lovagja, a maros-ujvári sóüzem ujjá teremője, meghalt, 69 éves korában március 12-dikén.

4. Gondol Dániel, nyugalmazott pénzügy miniszteri tanácsos, iskolaszéki elnök, meghalt Alvinczen, május 8-án 77 éves korában.

5. Apostol Alajos, bányavidéki esperes és verespataki plébános, a kis bánya város egyik kitűnősége a mindenki által szeretett buzgó hazafi, s jószívű ember meghalt jul. 26-án, 54 éves korában.

6. Fritsch Vilmos, a verespataki járás főszolgabírája, a köztisztviselőben állott buzgó tisztviselő meghalt Verespatakon október 9-én.

7. Nagy Károly, m. igeni ev. ref. lelkész a szép képzettségű jeles szónok meghalt nov. 23-án 37 éves korában.

A nagyenyedi polgári jog.

1848-ban az egyenlő teherviselés elve országos törvény által valóssá vált, a városok legnagyobb része is, mint elavultat a polgári intézményt megszüntette, csupán négy erdélyi városban áll fenn a viszonyok szerint más-más irányban módosítva: Nagyenyeden, Deésen, Tördán és Kézdivásárhelyt.

Az italmérsi jog-kártalanítás mind a négy helyen kimondhatatlan zavarok kuforrásává tette a polgári jog intézményét, mert a jogélvezők egy része megtévedve az enyim tied közti fogalmakban, nemcsak a jog élvezetét, hanem utóbbinak megszüntetésével a kártalanítási tőkét magát is tulajdonjogon sajátjának tartotta.

A perek folynak. Elérkezett az ideje a seb radicalis gyógyításának. Értem a polgári jog megszüntetését.

Nem méltányos dolog, hogy 5—50 ft befizetéséért a város képviselése továbbra is osztogassa a fát, földet, közmunkamentességet és a jogeimet a sohasem élvezett italmérsi jog tőkájének perelésére.

Lehetetlen a köztisztviselői használat mellett a városnak teljesítenie a kulturális, közlekedési, közegészségügyi, stb. igények korszerű kielégítését, a nélkül, hogy a lakosságot nagy adóval ne terhelné.

Az italmérsi-jog kártalanítás perlése a fa, föld és közmunkaképzés címén az enyedi polgárok mintegy 10,000 frtot vonnak el a közlekedéstől. Ezt csak 40% pótdadóval lehetne helyreütni.

Ez nem kívánatos a vagyonos polgárokra nézve, mert pl. 100 frt egyenes adó után 40 frt pótlékot kellene fizetniük, a mennyire fel nem megy az élvezhető polgári jövedelem. Már pedig a városi képviselő-testület minden virilis képviselője 100 frtnál több adót fizet.

Nem kívánatos azonban a szegény polgárokra nézve sem, mert azok, ha keresetképtelenek ők maguk, vagy özvegyeik, árváik, sokkal nagyobb segélyben t. i. évenként 60 frtig terjedőben részesítettek a város tanácsa által a pálinka árulási jog haszonbéréből.

Ezzel szemben kapnak jelenleg 2 frt értékű fát és csak esetleg 10 frt értékű földet.

Méltánytalan és kéros dolog, hogy 240 polgár kiváltsággal birjon kötelezettség nélkül 6000 lakossal szemben, csak azért, mert 600 frt ingatlan vagyonnal birnak és mint tisztességes emberek a képviselő testület által polgároknak választattak.

Vajjon az, ki 600 frt értékű vagyonnal sohasem birt, nem lehet e még jobban rászorulva kiméltre.

Vajjon nincs-e számos közvetlenebb előnyű eél, mely azon köztisztviselő elmozdítottaknak, mint épen a kiváltságos vagyonos osztály anyagi segélyezése?

Mert mondja meg bárki mi egyéb a jelenleg fennálló polgári jog ennél?

Valaha talán köteles volt a polgár várat építeni, fentartani az adományozott jogok fejében, ma csak a város közjavanak és előmenetelének előmozdítására esküszik a bevett polgár. De vajjon az italmérsi jogkártalanítás tőkájének perelésével előmozdítják-e a közjót a perelők? Nem.

Nincs tehát egyéb hátra, mint a polgári jog intézményének megszüntetése. A város képviselő-testülete e tárgyban végérvényűleg határozhat, mely ellen a szerve-

zeti szabályok és a dolog természete szerint fölebbezésnek sincsen helye.

Kire tartozik az vajjon a képviselő-testület választ-e vagy sem új polgárokat, kitérőül vagy ben hagy-e valakit, kicsiny vagy nagy faillatékot ad, ad e földet vagy nem? Ezek teljesen keblü ügyek.

A szerzett jogokra nézve mégis szabályrendeletileg határozandó meg a visszaváltás. A kulcs tiszta. A polgárok bizonyos összeg lefizetése mellett és felvétel alapján szerezték anyagi jogaikat. Ezen összeg visszafizetése mellett az elvonható, a képviselő testület akaratából egyesektől vagy mindenkitől, vagy a kisorsoltaktól, a mint épen a közgyűlés jónak látja szabályrendeletileg megálpítani. Az ügy fontossága külön szabályrendeletre méltó. Az lesz ? , szabadságlevele Enyed lakosságának. Különös valóban némelyek felfogása, kik azt hiszik, hogyha néhány év előtt 5 frtot fizettek, mint polgárjuk a jog élvezetéért, evel arra is jogot szereztek, hogy a város ingó és ingatlan vagyonát, mit az elődök megtartottak, gyarapítottak felosszák maguk közt, a jövő nemzedékre és a városra pedig hagyományozzák az adó-fizetési és kivételési jogot.

Gondolkozunk e tarthatatlan helyzet okos megváltoztatásáról mindannyian és cselekedjünk! Az egyenlőség, szabadság és tesveriség nevében gondoljuk meg, hogyha a város közönségének javait közérdekekre nem fordítjuk, súlyodni fog a város a miből mindenki kárt fog szenvedni, főképen az iparos osztály. Törtljük el a kiváltságot, mely választalt von testvérek és barátok közt, mely a 19. század eszméivel ellenkezik, legyünk nagylelkűek a közjó iránt, mely saját javunk is. Ne kívánjunk jogtalanságot, hogy ne szenvedjük azt,

A város veszélyben van, fiaitól várja megmentését, emlékezzünk a polgári esküre.

Egy polgár fia.

Megyei utkaparók.

A megyei utak kezelésének szervezeti történetében, mint hatalmas emlékkő emelkedik ki az utkaparók rendszeresítéséről szóló szabályrendelet. 47 utkaparó egy kis hadsereg, mely jól vezetve és betanítva sokat fog tehetni, bár az egy utkaparóra eső 11—12 kilométer uthozsz a gyakorlatban talán soknak fog mutatkozni.

A szabályrendeletnek van még egy pontja, mely a gyakorlatban fejtelenségre, munkakerülésre vezethet. Az t. i., ha az utkaparónak az utbiztoson kívül a szolgabírák és megyei mérnökök is rendelkezni fognak, az utbiztos kikérésével. Ha valaki három különböző rendeletet kap egyidejűleg teljesítendő, minthogy mindeniket nem teljesítheti, könnyen kivonja magát mindenik alól. A helyes subordinatio azt fogja követelni, hogy az utkaparónak csak az utbiztos parancsoljon, az utbiztosnak a mérnöki hivatal, ennek az alispán adja a rendeletet, a szolgabírák pedig, óhajait az ügyekben fejezzék ki az alispán útján lefelé. Hiszem, hogy a gyakorlatban ugy is lesz és minden felebbvaló rendben tartja alátvalóját a fokozatos rendelkezés átugrása nélkül.

Megyebizottsági tag.

Levelezés.

Marosujvár, 1891. december hó 31-én.

Mióta Sárkefe ur, az én tisztelt jó barátom oly maliciozus szavú sorokban emlékezett meg a mi jó és derek polgármesterünktől, azóta hallgat a krónika Marosujvárról.

Pedig mily érdeklődéssel olvasnak itt mindent mi Ujvárról kerül nyomda-festék alá; mily kíváncsisággal, ne mondjam előszeretettel tudakolják, kutatják az író, s ha azután minden fáradság dacára sem sikerült rajta kapni az ípsét: szépen napi rendre térnek, mintha mi sem történt volna.

Bizonyára ez lesz sorsa szegény levelemnek is; de hát azért csak eredj kis levelem a városba s kérd meg a tekt. szerkesztő urakat, ne sajnáljanak tled egy kis tért becses lapjukban.

És most a dologra! Az igaz, hogy tárgyam nem valami fontos, de hát el kel ugy is, utóvégre nem szükséges, hogy az ember mindig polgármesterekkel s azoknak rendeletével foglalkozzék, van azoknak ugy is elég dolgot — nem a miénket értem — s azután néha — néha egy gyengességben szenvedő levélke is láthat nyomda-festéket a sok izmos s szellemtől duzzadó közt. Az ó év vége s az új év eleje mint mindenütt ugy nálunk is a cselédek zaiszaja; de talán sehol sem őlt aránylag oly dimenziókat, mint nálunk. — Férj és feleség napközben a legtöbbet erről beszélnek, erről gondolkoznak; a kárévnőiknek ez a kedvenc tárgyük s a nagyobb vá-

gásu soirékban pedig teljes ülésben — plenumban — szintén ezt tárgyalják.

Valóságos ólomsúlyal nehezedik ezen kérdés a szegény házi asszony vállaira s több gondot okoz, mint akár az influenza, akár egy új ruha készítése.

Ez a cseléd-láz — ha szabad így neveznem — néha paroxizmussá is fokozódhat mely abban nyilvánul, hogy ő nagyságai tulicítálják egymást a cselédek béradásában s ez által igyekeznek egymástól a cselédeket elszerezni.

Képesek oly béreket ígérni és adni, melyek sem a helyi viszonyokkal s legtöbbször a férj uram erszényével sem állanak arányban.

Hogy fogalmuk legyen a tekte. szerkesztő uraknak erről, hogy milyenek a cseléd viszonyok ebben a városnak keresztelt nagyközösgében, felállítom a rang-fokozatot.

I.-sü rendű főzőnő: önmaga állítja egybe és készíti a menüt s az éléskamra és piáce kulcsai az ő kezeibe vannak letéve; nyáron át kesztyűs kézzel, napernyővel jelenik meg a „Liget“-ben s egy kolonban tánczol a nagyságos asszony- és kisasszonyal. Havi bére 8 frt.

II.-od rendű főzőnő: a nagyságos asszony utasítása s néha felügyelete alatt készíti elő a rendes napi étkeket; nyáron a „Liget“-ben csak a tánctermen kívül élvezi a mosogatás utáni szabad idejét. Havi bére 6 frt.

III.-ad rendű főzőnő, illetőleg konyha szolgáló semmit sem tud a gyomor tudományból, csak surol, mosogat s az ugy nevezett durvább munkákat végzi; alkalomadtán egy pár pofont is eltűr ő nagyságától s nyáron át a ligeti mulatság helyett a bivalokat, teheneket hajtja haza a csordából. Havi bére 4—5 frt.

Szoba lányokról nem sokat írhatok; e fajta kiadások nem igen vannak, legalább nem olyanok, melyek ugynevezett chic-kes számba mehetnének. Havi bérék 4 frt.

Megjegyzem azonban, hogy ezen rangfokozatban előforduló fizetések nem állandók, mert az attól függ, hogy van-e ő nagyságának cselédje, mert ha nincs, megtörténik, hogy a 3-ad rendű főzőnő 2-od osztályúvá avanszirozik s néha a fizetés különböztet ő nagysága egyenliti ki férj uram tudta nélkül.

Ajánlanék a tekt. szerkesztő uraknak is mi fajta cselédeket, de tudomásom szerint az ujjvári cselédeket nem szivesen fogadják be Enyedre.

És ezt bizonyára azért teszik, mert a mi fajta cselédeink nem szeretnek dolgozni, de igen is tudnak jó bért kérni és rendszeren kapni is.

Bocsánat t. hölgyeim, hogy ezen tárgyat merészkedtem tollam hegyére venni, de higgyék el nem rosz indulat sugalta soraimat; Suttouberki Dáriusként csak a helyzet signaturáját tettem papírra, melyért nagyságtoktól bizonyára különb koszorut fogok kapni, mint milyent Sárkefe barátom igyekezett fonnai polgármesterünk homlokára.

* * *

Most az utolsó pillanatokban, midőn levelem a postára szándékoztam adni. — mert holnap péntek s félő nehogy a postamester ur egy merészet gondoljon s a postahivatal ajtaját egész nap zárva tartsa, mint azt mult pénteken megeselekedte — két hirt vettem tudomásul. Az egyik az, hogy az intelligentia Sylvester estéjét a kincstári nagy vendéglőben szándékozik megtartani. — Magam is szeretnék részt venni benne, de félek, ne hogy ugy járjak mint azok, kik a december 5-én a Grail Ersei jeles művésznők tiszteletére rendezett estélyen résztvettek, hogy rosz zene, gyarló világítás, szűkhelység és nagyon gyenge étlap mellett kénytelenek voltak — de csak a művésznő iránti tekintetből 12—1 óráig unalmaskodni.

A másik hírről elmondhatom, hogy az már azután valami.

Városunk képviselő testülete — abból az alkalomból, — hogy Simon Pál a fogyasztási bérletbe belenyert s azt tovább megtartani nem akarja — gyűlést tartott. A gyűlés határozata az lett, hogy a bor és sör után lite-renként 2 krral az eddiginél több fogyasztási adót kell fizetni s a bérletet továbbra is Simon Pál kezében hagyta.

A gyűlés folyamán tárgyalás alá jött ismét az az á'kozott utcai világítás, mert hát a polgármester ur lámpásos rendelete nem vált be, lévén abban csak lámpásról szó és nem egyszersmind arról, hogy a lámpásban égő gyertya is legyen. A gyűlés egyhangulag elejtván a polgármester ur tervezetét javaslatba hozza, hogy tekintettel a január esetleg februárban tartandó képviselő választásra, kéressék fel br. Kemény Endre követünk, hogy a községi világítást rendezze be, illetőleg igyekezzék oda hatni, hogy minden szavazó világítás mellett juthasson a szavazó-urna elé, de más különben is világítás mellett biztosabb a győzelem mint a nélkül.

A gyűlés 200 frtot hozott javaslatba s ezen összeget en block a képviselő jelölt ur terhére írta.

Több tárgy nem lévén, a gyűlés feloszlott.

Boldog újévet kívánok a tekt. szerkesztő uraknak s a „Közérdek“ t. olvasóinak. X—y.

vándor
szolgab
ur is, a
szolgab
hetlen
birodalm
dalmára
se akar
Imreh
vesztett
Csuka I
bizonyit
kiváló
egyesít
bíró ura
A
Imreh
Domoko
Kálmán
igen est
29-én é
Verespa
igen ele
A
kiséreté
hogy In
másods
zása föl
A
java s
nejei, n
Irma k
lyes hat
a tőzso
mondtak
stb. stb
lönösen
elbuesz
csakogy
ezivünk
boesáta
járásába
drágább
népszert
megszer
Fo
multság
rülni an
csak Ab
rűlmény
latáról é
Spangel
merő bu
majd an
hozni, m
csak röv
zsef ur
elnöknök
gatója: t
táross: A
120 tago
jövönök
megjavul
volna, és
séggel sa
juezi szeg
Egy
Fortuna
ber Józse
15,000 fr
harangját
forintot p
dig neme
Mos
met azon
megirand
T.
tések n
kok be
gyűjt, e
*) Ko

Verespataki levél.

Verespatakon egy pár év óta valóságos szolgabíró vándorlás van. Alig távozott el Imreh Károly ur, mint szolgabíró utána kivánczolt Damó Vilmos fősolgabíró ur is, alig foglalta el felejtethetlen emlékü és szeretett fősolgabíró Frits Vilmos ur megérdemelt helyét, a kértetlen és minden számításat keresztül húzó halál csendes birodalmának lakóssává tette, mindenkinek végtelen fájalmára; és alig helyezték el szegényt oda, hová őt soha se akartuk helyezni, visszakaptuk Verespatak örömeire Imreh Károly urat mint fősolgabírót, de ugyan akkor elvesztettük általános tisztelt és szeretett szolgálóinkat Csuka Domokos urat, ki két évi itt léte alkalmával bebizonyította páratlan igazság szeretetét, jó indulatát és kiváló előzékenységét, mindezeket nagy szorgalommal egyesítve, — és az ő helyébe kaptuk Bőjtke K. szolgabíró urat, kit már jó híre megelőzött.

Az eljött és újonnan megválasztott fősolgabíránk Imreh K. ur, valamint az áthelyezett szolgabíránk Csuka Domokos ur tiszteletére Jánky Kálmán K. előjáró és Tóth Kálmán k. jegyző felhívására Verespatak közönsége egy igen esinos és sikerült társas vacsorát rendezett decz. 29-én és ugyan akkor adták át Csuka Domokos urnak Verespatak közönségének díszes emlék ajándékát, mely igen elegáns író szerekből állott.

Az ajándékot Tóth K. jegyző lelkes és szép szavak kíséretében adta át, kifejezve először Verespatak örömeit, hogy Imreh Károly urat újból körünkbe üdvözölhetjük, másodsor végtelen fájalmát Csuka Domokos ur eltávazása fölött, mit az utóbb meghatottan köszönt meg.

A vacsorán 45-ön vettek részt: Verespatak színe java s melynek díszét emelték az ünnepelteknek megjelent nejei, nemkülönb Nickel Jánosné urnó és Ebergényi Irma k. a. A vacsora Gyutz jó zeneje mellett, igen kedélyes hangulatban folyt le. A jó ételek és bor, a jó zene a tósztok sorát is megindította. Igen esinos tósztokat mondtak: Imreh K. Csuka D. Major J. Nikl J. Tóth K. stb. stb. urak. A vacsorának alig akart vége lenni s különösen Csuka D. urat aig akarták elereszteni. Tízser is elbucszott, de mindannyiszor visszahozták, míg végre csakugyan engedni kellett, s őt ki két év alatt annyira ezivünkhez nőtt, kit annyira megszerettünk — elkeltt becsátanunk azon óhajással: vajha új állásában illetve új járásában is találna meg azt a hivatalnokra nézve legdrágább és megbecsülhetlen kincsét: a közbizalmat és népszerűséget, a melyet Verespatakon oly rövid idő alatt megszerzett és kiérdemelt.

Folyó hó 10-ére a róm. kath. oltáregylet egy tánc mulatságot fog rendezni, mely hogy fényesen fog sikerülni annál is inkább több mint bizonyos, mivel már csak Abrudbányán 81 frt belépti díj gyűlt be, mely körülmény fényes tanúságot tesz testvér városunk jó indulatáról és a gyűjtő nők Jánky Andrásné, Harrach Róza, Spangel Mari, Derzsi Giza urhölgyek fáradságot nem ismerő buzgalomukról. A bál mikénti lefolyását bátor lesznek majd annak idejében a Tkts szerkesztő ur tudomására hozni, most csak annyit tudatok, hogy ezen oltáregylet csak rövid idő óta alakult lelkes plébanosunk Sneff József ur kezdeményezésére és elnöknője Ajtai Jánosné, al-elnöknők: Jánky Andrásné és Jánky Pálné urnők; igazgatója: fto Sneff József; titkára: Jánky Kálmán; pénztárosa: Áaron Bálint választottak meg. Az egylet már eddig 120 tagot számlál és mint az előjelekből kilehet venni szép jövőnek néz elibe. A bányáink még mindig nem akarnak megjavulni, mintha ebbeli betegségük kronikussá vált volna, és ha mi bányászok nem volnánk annyi reménységgel saturálva — bizony el is hinnők, hogy: az aranjuezi szép napok elmúltak, és soha sem fognak megújulni.

Egy kissé még is kacérokodik velünk a szeszélyes Fortuna madame, ugyanis itteni tekintélyes birtokos Gruber József ur egy két forintos állam-sorsjáték sorsjeggyel 15,000 frtot nyert. A szerencsés nyerő az unit. templomharangjának megvételéhez még szükségeltető pár száz forintot pótolni ígérkezett. Mind szerencséséhez, mind pedig nemes lelkű ígérethez gratulálunk.

Most pedig engedje meg Tts szerkesztő ur levelemet azon reményben bezárom, miszerint a közel jövőben megírandó levelemnek is becses lapjában tört fog nyitni. *)

r. I.

T. Olvasóinkat felkérjük az előfizetések mielőbbi megtételére és a hátralékok beküldésére. — A ki 8 új előfizetőt gyűjt, egy tisztelet példánnyal szolgál:

A KIADÓHIVATAL.

*) Közérdekű értesítéseink mindég szivesen nyitunk tért. Szerk.

Vegyes hírek.

— **Az országgyűlés berekesztése.** A király Ó Felsége f. hó 5-én a budai trónteremben a szokott ünnepélyességgel rekesztette be az országgyűlést. Ugyan e napról keltezve megküldetett a megyei és városi törvényhatóságoknak a legkegyelmesebb királyi leirat, mely az új országgyűlést február 18-ára hívja össze. A képviselő választásnak a január 28-dika és február 6-dika közti tiz nap alatt kell megtörténni.

— **Dr. Dárday Sándort.** kerületünk volt képviselőjét a mohácsi kerület szabadalvú párta kérte fel a jelöltség elfogadására. Jeles képzettsége s nagy munkarejeje kívánatosá teszi, hogy a jövő országgyűlés fontos kérdéseinek megoldásában része legyen s részünkről sajnáljuk, hogy az államosítás kérdésében elfoglalt álláspontja ellentétbe hozta választói többségével.

— **Beecs ajándék.** Császka György kalocsai érsek Csató János kir. tanácsos alispánhoz mint as alsófehérmegyei történelmi régészeti és természettudományi társulat elnökéhez intézett sajtókezű levele mellett megküldte a társulatnak a díszes kiállítású Supplementum Analectorum Terrae Scepuziensis II-dik kötetét, mely a Szepességre vonatkozó, a tudós érsek által összegyűjtött eredeti okmányokat tartalmaz, továbbá a szepesi Emlékönyvet. Ezen ajándék is újabb szép bizonyítéka azon elismerésnek, melyet a fiatal társulat komoly tudományos irányu munkálkodásával a tudományos körökben kivívni tudott. Az alispán a nagyhirű Haynald méltó utódához intézett levélben köszönte meg Érsek Ó Nagyméltóságának a társulat iránt tanúsított megtisztelő figyelmét.

— **Az 1849. jan. 8-án** legyilkoltak emléké f. hó 8-án, mint a gyászos emlékü nap 43-ik évfordulóján, kegyelettel ünnepelték meg a város lakossága. A nyugvó porok felett feleszállított az emlékezet világa, mely ama szomorú napra emlékeztetett, a mikor a sötét ármany s a durva erőszak ilté diadalát a füstölő romok felett. A mikor az ember megfélemezve emberi voltáról vadállat leve, aggott, nót, gyermekeket egyaránt gyilkolt Mennyi átok, hány panaszos sohaj szállott az ég felé akkor! Ha mind visszazállott volna azok fejére, kik okozták! Az ünnepély fényét a n.-enyedi tűzoltó egylet zenekara, tisz. Elekes László ref. segédlelkész, koll. senior emlékbeszéde s a városi dalkör közreműködése növelték. Az egész ünnepély a legszebb rendben folyt le, a mely után a tűzoltó-egylet zenekara társasvacsorát rendezett.

— **Eljegyzés.** Fejes Áron, a Bethlen főiskola volt jeles növendéke, papjelölt s a magyar német és francia nyelv leendő tanára mult december hó 30-án tartotta eljegyzését Boez Irma kisasszonnyal dr. Boez József kórházi igazgató főorvos leányával.

— **Pártvacsora.** A nemzeti párt intéző bizottsága f. hó 10-én este 7 ó. pártvacsorát rendez, melyre a párttagokon kívül a város és vidék értelmiségének jelentékeny része is meg lett hívva.

— **Az alsófehérmegyei orvosgyógyszerész egylet** január hó 5-én tartott szakülésén dr. Winkler Albert ismertette kizárt sérvnek műtét által gyógyított esetét és folytatól dr. Várdi Sámuelnek irodalmi működését 1802-ben a Védhimlő oltásról írott nagy művével. E tárgyak feletti eszmecsereben legelőnkebb részt vett dr. Magyarai Károly egyleti elnök. A következő szakülés július hó 3-án Marosújvárt fog tartatni.

— **A ref. főiskola ifjusága** által évente rendezni szokott „Ifjusági bál” ez évben, — hirszerint elmarad. Legalább is nem ily címmel fog megtartatni. Annyi azonban már is bizonyos hogy nagyobb szabású táncmulatságot fognak rendezni körülbelül február hóban, melyre az előkészületek is megtétek.

— **Figyelmeztetés.** A negyenyedi ev ref. egyházközség mindazon t. tagja, kik közpénztári (domesztikai) illetekeket fizetnek figyelmeztetnek, hogy ha a mult 1891 évre szokat kirovást magukra nézve igen magasnak találják, erre vonatkozólag felszólamlásaikat folyó január hó 20 ig T Benedek Gábor egyházi pénztáros urnál tegyék meg; mert ezen időmultával teendő, tekintetbe nem vehetők. Nagy-Enyed, 1892. január 9-én. Gáspár János, egyházi főgondnok.

— **Nagy tűzvész** pusztított Csáklya községben e hó 3-án mely 20 családot fosztott meg tél idején lakásától. gazdasági épületeitől s összegyűjtött téli készletétől. A tűz éjjel ütven ki, álmában lepte meg a lakosságot, ennek tulajdonítható, hogy egy felserdült leánya is a lángokban lette halálát. Gazdasági állatokban is nagy a kár, különösen sok juh veszett oda. A kárvallottak némi felségelésére megyeszerte könyöradományokat fognak gyűjteni. A tehetősebb gazdák, miután a község elég erdővel rendelkezik azonnal megkezdhetik hajlékaik felépí-

pitését. A szalma-fedeles házak oly nagy lánggal égtek, hogy a tűzvilág nemcsak a szomszéd községekbe, hanem Enyedre is ellátszott s itt a lakosság első pillanatra azt hitte, hogy a város szélén gyulladt ki valami épület, annyira, hogy a tűzoltók tűzjelzésre készültek, míg később kitűnt, hogy sokkal távolabb van.

— **Vakmerő betöréses tolvajlást** követtek el e hó 3-án éjjel, még eddig ismeretlen tettesek Nagy Gyula pénzügyi fogalmazónál. Az ellopott ezüstneműk s ruhafélék értéke 1000 frtra tehető. A helyi viszonyokkal s a házi szokásokkal úgy látszik nagyon ismerős gazemberek az udvar felőli egyik ablak üvegtábláit tolvaj módszer szerint zajtalanul benyomván, behatoltak a lakás utca felőli két szobájába, megkezdtek a fosztogatást. Felfeszítették a szekrényeket s darabonként szedték össze az ezüst tárgyakat, melyeket a ház urnője záros ruhaszekrényében tartott. A feherneműeket egyenként végigkutaták, de ezeket egy tucat zsebkendő s egy asztalkendő kivételével ott hagyták. Azután a férfi ruha-szekrényből kivettek egy rend ruhát s egy téli kabátot. A tárgyak becsomagolására egy plaidenek lehasított felerészét használták, a másik felét ott hagyták. Egy garnitúr gyümölcskest, hihetőleg mivel nem volt ezüst, visszavonuláskor a tornácra letették. A tettesek úgy látszik épen nem siettek, hanem bámulatraméltó nyugodtsággal és hidegvérrel teljesen otthon érezték magukat. A szobában talált gyertyákat meggyújtva azokkal jártak-keltek, egy pár üveg likört kiirtettek s hozzá még a tortából is falatoztak, a dohánydobozból szivarkát sodortak s kényelmesen elszitták. A hálószobát, hol a család pihent csak az ebédő választotta el a garázdálkodás színhelyétől, de ennek dacára a háziak mit sem hallottak. A gyermek-szolgáló állítja, hogy az éjjel egy ismeretlen embert látott az udvaron, kitől annyira megijedt, hogy elhuzódott az ablaktól s gazdait felébreszteni nem bátorkodott. Ezen ember valószínűleg őrt állott, hogy a benn működő cinkostársait a meglepetéstől megvédjé. A reggeli vonaton az omnibuszon bejövő utasok 3 óra tájt a szobákban fényes világitást láttak, mit arra magyaráztak, hogy a háziak vacsora után vendégeikkel mulatnak. A rendőrség a házi szakácsnét Székely Zsuzsát letartóztatta s több irányban megindította a nyomozást, de eddig pozitív eredmény nélkül. Székely Zsuzsát már elbocsátották.

— **Az idegen forgalom Svájcban.** A svájci vendéglők és különböző szálló helyek az utasoktól évenként átlag 71 és fél millió frankot vesznek be; ezenkívül élelmezési és szállítási költség s egyebek címén annyit költenek az idegenek, hogy költségecsük felmegy 128 millió frankra, miből levonva mintegy 8 millió tényleges kiadást, az ország lakosainak tiszta bevételként, marad 120 millió frank, mit a turista forgalom a külföldről hoz sz orsz gba. Tanulság: támogassuk minden telhető módon azon üdvös mozgalmat, melyet a turista egyletek a mult evben nálunk is megindítottak.

— **A Szegény tanulók felruházására** a Török Bertalanné önga ivén adakoztak: Papp Györgyné 2 frt., Folyóvich Sándorné 1 frt., Vajna Pálné 3 drb. ruha, 2 pár cipő és 50 kr., Papp Gyuláné 1 frt., Török János 1 frt., Grün Józsefné 1 téli felső és 20 kr., Török Gyöngyike 50 kr., Török Antalné 1 frt., Baynovics Ártarné 1 frt., dr. Farnos Árpádné 1 frt., Apolczán Ignáczné 1 frt., Tóth Miklósné 5 drb. ruha és 1 frt., Ürmösiné Farkas Mária 2 keszkenő és 1 frt., Grün Samuné 1 frt., ifj. Gáspár János 2 frt., Csató János 1 frt., Ifj. Kiss Károly 50 kr., Nagy Sándor 50 kr., Málnási Károly 1 frt., Konez Albert 1 frt., Sebesi Zsigmond 1 frt., Ungár Sámuelné 1 frt., Kiss Albertné 1 frt., Pogány Jánosné 2 frt., Török Bertalanné 2 frt. Fogadják a kegyes adakozók jótékony körünk halás köszönetének kifejezését. Nagy Enyed 1892. január 1. Szilágyi Farkas, köri elnök.

— **Nyilvános számadás.** A n.-enyedi iparos ifjusági önképző és segélyző b.-egylet 1891. dec. 25-én dal-estélyen, felülfizettek: Deli Ödön 1 frt., Tökés Imre 60 kr., Jakab Károly 60 kr., Bertleff József 60 kr., Mátyás Sándor 40 kr., Török Dániel 70 kr., Bozola Lajos 60 kr., Lázár Lázár 60 kr., Pattanyus Antal 60 kr., Rácz József 10 kr., Bőjtke Zsigmond 1 frt. Összesen 6 frt. 70 kr. Fogadják az egylet nevében halás köszönetünket.

— **Nyilvános köszönet.** A mult 1891-ik évi december 21-én tartott meg a nagyenyedi kisdudó-intézetben díszes közönség jelenlétében a karácsonya ünnep. Kiosztatott a szegénysorsu leány-gyermekek közt 36 drb. téli kendő, 12 drb. muff, 70 drb. buba, 12 fű kapott téli öltönynek valót, egy árva fiu egy pár új csizmát; ezen kívül a jelenvolt 136 gyermek között kiosztatott ugyananyi zsebkendő, egy véka dió, egy véka alma, öt kiló mogyoró 136 drb. sütemény, 136 drb. játékszer, és a h. b. kereskedő urak által ajándékozott narancs, szt. János kenyér, füge és sok-sok cukorka. És a jótékonyág által, a gazdagon megáldott karácsonyfát, az ide halás tisztelettel jegyzett kegyes adakozók szives adománya állította fel a kisdudok örömeire, s részben felségelésére. — Özv. br. Kemény Dénesné, özv. Zeyk Károlyné, özv. Zeyk Miklósné, br. Kemény Gyöngyné, br. Kemény Endréné, Szász Jó-

zsefné, br. Kemény Kálmán 2—2 frt. br. Kemény Kálmáné, Korrig Tivadar 5—5 frt. Kőpeczi Sándorné 3 frt. özv. dr. Donogányi Jakabné, dr. Szász Károlyné, dr. Magyar Károlyné, Bisztricsányi Lajosné, Folyóvích Sándorné, Papp Györgyné, Török Bertalané, Mecser Józsefné, Müller Mihályné, Berde Sándorné, Kovács Gyuláné, Vajna Janka, id. Winkler Jánosné, F. Sándor Miklósné, Munkácsi Zsigmondné, Seprényi Jánosné, Tökés Imréné 1—1 frt. Cs. v. Lázár Imréné, Scheidel Józsefné, özv. Lőcsei Sp. Lajosné, Grünfeld Dávidné, Benedek Sámuelné, Fáiler Farkasné 50—50 kr. Török Gyöngyi 40 kr. G. . . . Jolán 90 kr. Összesen 48 frt. 33 kr. Továbbá Korbuly Balint 4 drb. Vajda Péter 4 drb. és a Simalya cég 2 drb. télikendőt. Bodola Lajos 2 fru részére téli öltönynek valót, Hóza és Tüzes-cég 12 drb. muffot. Harmath Miklós füge, Szt. János kenyér és cukorkákat, if. Winkler János 50 drb. narancsot, Albrechtovich Alfrédné 100 drb. pogácsát, Müller Mihályné egy kosár almát, egy árva gyermek számára egyes ruhadarabokat és fehérneműt. Ürmösiné 40 drb. süteményt, id. Kun József 25 drb. süteményt. Mindezen jó szívvél, jó lélekkel tett adományokért fogadják a m. t. adakozók az intézet hálás köszönetét, fogadják a szegény szülők, a kisdetek öröm és hála könnyeit. A jótékony elbintett magjai termékeny talajba hullottak, dusan fog ebből a szeretet, a hála virága kikelni. Órvácsi — A beszámolást átvizsgáltam s úgy találtam, hogy a bemutatott számlákkal igazolt kiadás 3 frttal mulja felül a kegyes adakozók adományát. Dr. Magyar Károly.

Irodalom.

Mit lehet egy jó laptól kívánni? Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesüléseket közöl a világ minden tájáról. Lehetne benne a legfrissebb hírek minden országból, tarthat külön levelezőket: Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómában és egyébütt, ezzel még csak azt éri el (de csak ha levelezői az illető kormányfőkkel és politikusokkal összeköttetésben állnak), hogy naponként megátvitározzák magának nemcsak azt, a mi történt hanem azt is, a mi valószínűleg történni fog. Ma határozottan bekések a kilátások, de a keleti kérdés minden pillanatban zavarral fenyeget; Konstantinápoly, Sófia, Bukarest, Belgrád, sőt még Csetinye is megannyi gyújtópontja egy aknának, melytől egész Európa follobanhat. Egész gyönyörűsége, de gyakran bosszúsága is az a gyakorlati államférfiaknak, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek találaton eszi tudósítói néha a legrejtettebb dolgokat kifürkészik. E lapnak igen kitűnőek belső hírforrásai is, a hazai politikáról egy lap sem nyújt oly kimerítő tudósításokat; parlamenti tudósításai meg épen mintaszereik. Azután az a sok regény, ama sok jeles szakíró, szimmi- és könyvbírói cikkei, tanulmányai, melyeket közöl, mind meglepheti az olvasók ezreit, de manapság egy igazi jó laptól mindezeknél többet kívánnak. Mai nap minden embernek fontos érdekei vannak az üzleti élet terén, s egy jó lap első kötelessége, hogy ebben a tekintetben teljesen megbízható tanácsadó legyen. Politika és szépirodalom igen jó szórakoztatója a művelt embernek, a férj, a nő és a serdült gyermek mind megtalálják mulatságukat benne, de mit ér az olyan házi barát, a ki mindig csak mulatni benűnket, de soha egy okos tanácsal nem tud szolgálni, ha hozzáfordulunk? Egy igazán jó lapnak e kettős feladatát megvalósítva csak egyetlenegy lapnál tapasztaljuk, az Egyetértés-nél, mely különben terjedelménél

Szám 6407—91 tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által a nagyenyedi kisegítő takarékpénztárának és Nyisztor Stefanak Popa Jun elleni végrehajtási ügyében utóajánlatot tevők kérelmére a végrehajtási árverés a n-enyedi kisegítő takarékpénztár 80 frt tőke, ennek 1887. év. nov. hó 12-ik napjától járó 8% kamatai 12 frt 80 kr perbeli, 5 frt 55 kr végrehajtási továbbá Nyisztor Stefanak 50 frt. tőke követelése ennek 1889. nov. 7-től járó 8% kamatai 3 frt 40 kr perbeli, 4 frt 60 kr végrehajtási, 7 frt 50 kr árverési kérisi és 9 frt 60 kr árverés foganatosítási és a még felmerülő költségeknek felhajtása végett végrehajtást szenvedő Popa Jun 1. Juannak a krakkói 1214. sz. tjkvben A + 1—6 rend. sz. a ingatlanaira 543 frt., valamint tekintettel az 1881. évi 60. t. cz. d. pontjára a Popa Jun 1. Juon. Popa Niculoe és kiskoru Nemes Irina nevére felvett a krakkói 1212. sz. tjkvben A + 1 r. 413 a hrsz. alatti egész beltelekre 211 frt megállapított kiküldési árban elrendeltetik.

Az árverés 1892-ik évi január hó 22-dik napján d. e 10 órakor Krakkó községe házában fog megtartatni. Árverési szándékozók utóajánlattevők kivételével tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át készpénzben, vagy ovadék képes értékpapirban letenni.

Az ingatlanok ha a krakkói 1214 sz. tjkvben A + 1—6 r. sz. alatti ingatlanokra nézve az Isztráya György által megajánlott 495 frtnál, és a 1212 sz. tjkvben A + 1 r. sz. a. beltelekre nézve a Nemes Ignát által megajánlott 276 frtnál magasabb ígélet nem tétetne s utóajánlattevőkre fognak leveretni az általok megajánlott összegekben.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részletben 30, 60, 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói leteti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog betudatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál és Krakkó község előljáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíró, mint tkönyvi hatóság. Nagyenyed, 1891. nov. hó 21.

VINCENTI, kir. aljbíró.

fogva erre ugyszólván egyedül alkalmas is. Mert ahoz bizony nagy papirospazarlás szükséges, hogy előbb adjunk egy óriási lapot a közönség mulattatására, aztán adjunk egy másik, még nagyobb lapot a közönség anyagi érdekeinek támogatására. Mert a hány foglalkozás ember van egy lap olvasói közt, annyi különböző érdeküket kell kiszolgálni. A kereskedő, a tőzsdelátogató, a bankár, a kötvénytulajdonos, a sorsjegyvásárló, az a sok szász és százféle gyáros, iparos, üzlet-tulajdonos és gazdálkodó, az nemcsak azt akarja tudni, hogy az értékpapiroknak, meg a nyersanyagoknak és készítményeknek mi az árak, hanem azt is, hogy hol lehet olcsón vásárolni és hol lehet valamit lehető legjobb áron értékesíteni? És ezt nem képes semmiféle lap sem nyújtani, legyen még oly jól is szerkesztve, ha mindjárt százezreket áldoznak is tartalma emelésére, ha csak nincsen abban a szerencsés helyzetben, mint az „Egyetértés”, melyet a hazai üzleti világ a magyar kereskedelem vezérlapjává tett, és a hírdetések egész özönével keres föl. az üzletemberek az Egyetértés-t tekintik annak a közegnek, mely köztük az érintkezést, ha szükség van rá, legsikeresebben közvetíteni képes a hírdetési által. Kinek hírdetni valója van, az Egyetértés-t keresi föl, mert tudja, hogy 23,000, a leggyorsosabb osztályához tartozó előfizetőből fog szólni; a ki pedig azon gondolkodik, hogy melyik lapra fizessen elő? az ismét csak az Egyetértés-t választja, mert jól tudja, hogy e lap az ő anyagi érdekeit nemcsak megvédelmezheti, hanem ha tájékozását belőle meríti, mint üzletember okvetlenül boldogulni is fog. Ezt minden jó laptól meg lehet kívánni, elérni azonban csak az Egyetértés által lehet.

Csarnok.

A pátrik.

Írta: Szabó Ferencz.

II.

(Folytatás.)

— Akkor hát életem legboldogabb percei közé számítom a mostanit — szölt lelkendezve a nyüst sarku ember, befurakodva utánam — igazán, úgy megdöbbantotta szívemet az öröm, hogy nem is tudok szóhoz jutni váratlan szerencse . . . hm! hm! hkr! krr!

A furcsa ismeretlen kiközösítőre a torkát, hogy szabadabb utat egyengessen a bentrekedt ömlengéseknek; mialatt olyan szemeket meresztett, mint Jónás próféta a cethalból való kiszabadulás után.

— Nem tetszik ismerni? kérdé a vitorlaváson kabát tulajdonosa, szakadozott portékáját még jobban összegombolva, mintha félt volna, hogy az ablakon beömlő légár kitalálja futni a megismerés előtt. Nem tetszik emlékezni reám?

— Nem biz én, kedvesem — válaszoltam a décei professor jargonjában. — Nem tudom, kihez van szerencsém.

— Nem? különös, sőt mondhatnám megfoghatatlan . . . Veres Sándor vagyok . . . Most sem ismer?

— Nem én . . . Emlékszem ugyan egyre, de azt Ferencznek hívták s akkora feje volt, hogy mondva sem tudtak kalapot csinálni reá.

— No, az nem vagyok, há! istennek — válaszolt a Veres Sándornak titulált egyéniség — mert én meg mikrókephalos vagyok . . . még meglett koromban is az öcsém kalapját hordtam.

— A nadrágját nem? kérdém kötekedő humorral

mivel az ipse mondhatlanja egészen szabadon hagyta a cipő szétvárt cugját.

— Azt nem — szölt a vendég sohajtva — mire akkorára nőtt volna a lábszára, hogy a hüvelye rám pácsoljon, már nem volt, a ki felhuzta . . . oda hagytam a boldog családi kört . . . követtem sorsom intését s beálltam színésznek . . . Igen, kérem, színész vagyok . . . itt vannak a bizonyítványaim is — ha tetszik . . .

Hagyja csak, hagyja! intettem a sietősen hadonázó embernek, ki néhány . . . kezét mindenféle zsiros, pecsés papírral. — Elhiszem én anélkül is.

— Leolvasta az arcómrol, ugy-e? Még eddig mindig azt halottam, hogy szerencsés, őszinte arcóm van . . . De így is kell legyen, mert még nem találkoztam emberrel, a ki feltétlen hitelt ne adott volna . . . Ilyen volt kis koromban is . . . ezért csodálkozom, hogy nem tetszik rám emlékezni.

— Dehát ha nem láttam maig —

— Ne mondja kérem — siránkozott a vitorlaváson kabátos ur — mert mindjárt meglájdul itt benn valami, hiszen nemcsak jó ismerősök; de szegről-vegről rokonok is vagyunk.

— Rokonok? kérdém kétkedő fejcsóválás között. Hogyan lehet az? nem értem.

— Mindjárt megtetszik érteni . . . Hanem hát én vagyok a hibás . . . ez a rég ohajtott találkozás, ez a szokatlan öröm egész kiforgattak a logikámból . . . ezért nem tudtam a maga helyes rendjén kezdeni a dolgot . . . enyedi származásu vagyok én is.

— Elhiszem — vettem utána szárazon, elegendőnek tartva az egyszeri felsülést.

A látogató nem akarta észre venni a hangomban rejlő visszautasítást.

— Elhíheti, kérem, ha mondom . . . beszédem is olyan őszinte, mint az arcóm könyomata . . . még a szinpadra is felvittem azt a jó tulajdonságot, minek következtében pompás sikereket arattam . . . Erről is vannak bizonyítványaim egy pár magas elismés a polgári élet legtekintélyesebb embereitől: meg őszinte vallomást teszek — egy zálogcédula, mit a székvárosban kapott ezüst billikómet kaptam . . . Ha tetszik megmutatom.

— Köszönöm, nem kívánom.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

Fekete, fehér és színes selymeket méterenként 45 krtól 16 frt 65 krig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző színben szállít, megrendelt egyenlőre, vagy végében is postabér és vámentesen HENNEBERG G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár a ZÜRICHEN. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az 2—52

„EGYETÉRTÉS”

A mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesülések gyorsasága, alaposasága, sokasága, rovatának változatossága, kiindósága, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „EGYETÉRTÉS” olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legérthetőbb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bármely párthoz tartozók is a képviselő beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltek. Ez az óriási terjedelmű lap egy szerez két homlokegyenest ellenkező irodalmi cél szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a világirodalom legkifűnőbb irónak legújabb regényeiben, talál benne tárcáikat legjobb írónktól, divat tudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatná. S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétsültség tekintetében utólrhetetlenek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni s mint teljesen független lap fölötté all minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekinet-ken felülemelkedő részrehajlatlanság szerzte meg a közelsimerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket. Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdálkózónak, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés”, kereskedelmi s tőzsdéi tudósításainak bő ségével a többi lapok már fel sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetlenül vált, legjobban informált lap Magyarországon. A rendszer rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt hű tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említhetjük meg, melyek országos hírre teit-ek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára: egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadó-tulajdonosa: CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala: Dalszínház-utca 1. szám. (Az operaházzal szemben.)

Nyomatott Wokál Jánosnál Nagyenyeden 1891.